

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 707

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 august 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.076. — Hotărâre privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.....	1-10	270. — Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit ȚIBLEȘUL TÂRGU LĂPUȘ.....	11
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
269. — Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit FURNICA ȘOMCUTA MARE.....	10-11	REPUBLICĂRI	
		Ordonanța Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.....	12-16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, al art. 7² alin. 5 din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — (1) Obiectivul prezentei hotărâri este de a asigura un nivel înalt de protecție a mediului și de a contribui la integrarea considerațiilor cu privire la mediu în pregătirea și adoptarea anumitor planuri și programe, în scopul promovării dezvoltării durabile, prin efectuarea unei evaluări de mediu a planurilor și programelor care pot avea efecte semnificative asupra mediului.

(2) Prezenta hotărâre stabilește procedura de realizare a evaluării de mediu, aplicată în scopul emiterii avizului de mediu necesar adoptării planurilor și programelor care pot

avea efecte semnificative asupra mediului, definind rolul autorității competente pentru protecția mediului, cerințele de consultare a factorilor interesați și de participare a publicului.

(3) Evaluarea de mediu este parte integrantă din procedura de adoptare a planurilor și programelor.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, expresiile și termenii următori semnifică:

a) *aviz de mediu pentru planuri și programe* — act tehnico-juridic scris, emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau în programul supus adoptării;

b) *evaluare de mediu* — elaborarea raportului de mediu, consultarea publicului și a autorităților publice interesate de efectele implementării planurilor și programelor, luarea în considerare a raportului de mediu și a rezultatelor acestor consultări în procesul decizional și asigurarea informării asupra deciziei luate;

c) *planuri și programe* — planurile și programele, inclusiv cele cofinanțate de Comunitatea Europeană, ca și orice modificări ale acestora, care:

(i) se elaborează și/sau se adoptă de către o autoritate la nivel național, regional sau local ori care sunt pregătite de o autoritate pentru adoptarea, printr-o procedură legislativă, de către Parlament sau Guvern; și

(ii) sunt cerute prin prevederi legislative, de reglementare sau administrative;

d) *public* — una sau mai multe persoane fizice ori juridice și, în concordanță cu legislația sau cu practica națională, asociațiile, organizațiile ori grupurile acestora;

e) *raport de mediu* — parte a documentației planurilor sau programelor care identifică, descrie și evaluează efectele posibile semnificative asupra mediului ale aplicării acestora și alternativele lor raționale, luând în considerare obiectivele și aria geografică aferentă, conform anexei nr. 2;

f) *titularul planului sau programului* — orice autoritate publică, precum și orice persoană fizică sau juridică care promovează un plan sau un program în înțelesul definiției de la lit. c).

Art. 3. — (1) Evaluarea de mediu se efectuează în timpul pregătirii planului sau programului și se finalizează înainte de adoptarea acestuia ori de trimiterea sa în procedură legislativă.

(2) Prezenta procedură se realizează în etape, după cum urmează:

a) etapa de încadrare a planului sau programului în procedura evaluării de mediu;

b) etapa de definitivare a proiectului de plan sau de program și de realizare a raportului de mediu;

c) etapa de analiză a calității raportului de mediu.

Art. 4. — Evaluarea de mediu pentru planurile și programele dezvoltate la nivel local sau regional, care sunt parte integrantă din planurile ori programele regionale sau naționale care au fost deja supuse evaluării de mediu, va ține cont de rezultatul acestei evaluări, în scopul evitării duplicării. În acest caz se au în vedere și prevederile art. 20.

CAPITOLUL II

Domeniu de reglementare

Art. 5. — (1) Evaluarea de mediu se efectuează pentru planurile și programele care pot avea efecte semnificative asupra mediului, conform prevederilor alin. (2)–(4).

(2) Se supun evaluării de mediu toate planurile și programele care:

a) se pregătesc pentru următoarele domenii: agricultură, silvicultură, pescuit și acvacultură, energie, industrie, inclusiv activitatea de extracție a resurselor minerale, transport, gestionarea deșeurilor, gospodărirea apelor, telecomunicații, turism, dezvoltare regională, amenajarea teritoriului și urbanism sau utilizarea terenurilor, și care stabilesc cadrul pentru emiterea viitoarelor acorduri unice pentru proiectele care sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 918/2002 privind stabilirea procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului și pentru aprobarea listei proiectelor publice private supuse acestei proceduri; ori care

b) datorită posibilelor efecte afectează ariile de protecție specială avifaunistică sau ariile speciale de conservare reglementate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 462/2001.

(3) Se supun evaluării de mediu numai dacă pot avea efecte semnificative asupra mediului:

a) planurile și programele prevăzute la alin. (2), care determină utilizarea unor suprafețe mici la nivel local;

b) modificările minore la planurile și programele prevăzute la alin. (2);

c) planurile și programele, altele decât cele prevăzute la alin. (2), care stabilesc cadrul pentru emiterea viitoarelor acorduri unice pentru proiecte.

(4) Decizia asupra existenței efectelor semnificative potențiale asupra mediului ale planurilor și programelor prevăzute la alin. (3) se ia printr-o examinare caz cu caz, conform prevederilor art. 11.

Art. 6. — (1) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică planurilor și programelor:

a) al căror unic scop este apărarea națională sau protecția civilă;

b) financiare sau bugetare;

c) privind sprijinul pentru dezvoltare rurală prin Fondul European de Orientare și Garantare a Agriculturii — Secțiunea Garantare, pe anul 2007.

(2) Planurile și programele cofinanțate de Uniunea Europeană prin fonduri structurale sau fonduri pentru dezvoltare rurală, inclusiv prin Fondul European de Orientare și Garantare a Agriculturii — Secțiunea Garantare, a căror primă versiune se realizează înainte de anul 2006, respectiv anul 2007, și care se supun procedurii de adoptare sau sunt înaintate procedurii legislative după această dată, fac obiectul procedurii prevăzute de prezenta hotărâre.

Art. 7. — (1) Procedura de evaluare de mediu se aplică de autoritățile titulare de plan sau program în colaborare cu autoritățile competente pentru protecția mediului, cu consultarea autorităților publice centrale sau locale de sănătate și cele interesate de efectele implementării planurilor și programelor, după caz, precum și a publicului și se finalizează cu emiterea avizului de mediu pentru planuri sau programe.

(2) Competența de emitere a avizului de mediu revine agențiilor regionale de protecție a mediului, pentru planurile și programele locale și județene, și autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru planurile și programele naționale și regionale.

(3) Participarea publicului la procedura de evaluare de mediu se face în mod efectiv încă de la inițierea planului sau programului.

Art. 8. — (1) Autoritățile competente pentru protecția mediului percep taxe pentru emiterea avizului de mediu, achitate la Trezoreria Statului, după cum urmează:

a) 250.000 lei pentru fiecare plan local;

b) 500.000 lei pentru fiecare plan județean;

c) 750.000 lei pentru fiecare plan regional;

d) 1.000.000 lei pentru fiecare plan național.

(2) Autoritățile competente pentru protecția mediului percep tarife pentru parcurgerea etapelor prezentei proceduri, conform anexei nr. 4.

(3) Tarifele se achită în avans, pe etape de procedură, la sediul autorității competente pentru protecția mediului. În situațiile prevăzute la art. 38, tarifele se încasează de către

autoritatea pentru protecția mediului implicată în respectiva etapă procedurală.

(4) Cuantumul tarifelor se actualizează prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor.

CAPITOLUL III

Etape procedurale

SECȚIUNEA 1

Etapa de încadrare

Art. 9. — (1) Titularul planului sau programului este obligat să notifice în scris autoritatea competentă pentru protecția mediului și să informeze publicul asupra inițierii procesului de elaborare a planului sau programului și realizării primei versiuni a acestuia, prin anunțuri repetate în mass-media și prin afișarea pe pagina proprie de Internet, conform art. 29 alin. (2).

(2) Titularul planului sau programului pune la dispoziție autorității competente pentru protecția mediului și publicului, pentru consultare, prima versiune a planului sau programului.

(3) Pentru planurile și programele prevăzute la art. 5 alin. (2) autoritatea competentă pentru protecția mediului transmite în scris titularului planului sau programului obligativitatea efectuării evaluării de mediu în termen de 10 zile calendaristice de la data primirii primei versiuni a planului sau programului.

(4) Publicul poate formula în scris comentarii și propuneri privind prima versiune a planului sau programului propus și eventualele efecte ale acestuia asupra mediului, conform art. 29 alin. (2), pe care le trimite la sediul autorității competente pentru protecția mediului.

Art. 10. — (1) Autoritățile competente pentru protecția mediului conduc etapa de încadrare a planurilor și programelor pentru care sunt notificate de către titularul planului sau programului.

(2) Etapa de încadrare se realizează cu consultarea titularului planului sau programului, a autorității de sănătate publică și a autorităților interesate de efectele implementării planului sau programului, în cadrul unui comitet special constituit.

(3) Autoritățile competente pentru protecția mediului identifică autoritățile publice care, datorită atribuțiilor și răspunderilor specifice pe care le au în domeniul protecției mediului, sunt interesate de efectele implementării planului sau programului.

(4) Comitetele prevăzute la alin. (2) se constituie la nivel central prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și la nivel regional, județean, local și al municipiului București, inclusiv în cazul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, prin ordin al conducătorului agenției regionale competente pentru protecția mediului.

(5) Titularul planului sau programului este obligat să pună la dispoziție comitetului special constituit, spre consultare, prima versiune a planului sau programului.

Art. 11. — (1) Pentru planurile și programele prevăzute la art. 5 alin. (3) autoritățile competente pentru protecția mediului decid dacă acestea pot avea efecte semnificative asupra mediului, printr-o analiză caz cu caz, luând în considerare criteriile relevante prevăzute în anexa nr. 1.

(2) La realizarea încadrării se ține cont de comentariile și propunerile primite din partea publicului, potrivit art. 9 alin. (4).

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului ia decizia de încadrare pe baza consultărilor realizate în cadrul comitetului prevăzut la art. 10 alin. (2), în termen de 25 de zile calendaristice de la primirea notificării.

Art. 12. — (1) Autoritățile competente pentru protecția mediului aduc la cunoștință publicului decizia motivată a etapei de încadrare, prin publicare pe pagina proprie de Internet, în termen de 3 zile calendaristice de la luarea deciziei. Decizia se publică în mass-media de către titular.

(2) Publicul poate formula comentarii privind decizia etapei de încadrare pe care le trimite în scris autorității competente pentru protecția mediului, în termen de 10 zile calendaristice de la publicarea anunțului.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului poate reconsidera decizia privind etapa de încadrare, pe baza propunerilor justificate ale publicului în cadrul consultărilor desfășurate în comitetul special constituit, în termen de 15 zile calendaristice de la data expirării termenului prevăzut la alin. (2). Decizia finală, motivată, se aduce la cunoștință publicului în termen de 3 zile calendaristice, prin afișare pe pagina proprie de Internet. Decizia finală se publică în mass-media de către titular.

Art. 13. — Planurile și programele care, în urma etapei de încadrare, nu necesită evaluare de mediu urmează a fi supuse procedurii de adoptare fără aviz de mediu.

SECȚIUNEA a 2-a

Etapa de definitivare a proiectului de plan sau de program și de realizare a raportului de mediu

Art. 14. — (1) Definitivarea proiectului de plan sau de program, stabilirea domeniului și a nivelului de detaliu al informațiilor ce trebuie incluse în raportul de mediu, precum și analiza efectelor semnificative ale planului sau programului asupra mediului se fac în cadrul unui grup de lucru.

(2) Grupul de lucru este alcătuit din reprezentanți ai titularului planului sau programului, ai autorităților competente pentru protecția mediului și pentru sănătate, ai altor autorități interesate de efectele implementării planului sau programului, identificate conform art. 10 alin. (3), din una sau mai multe persoane fizice ori juridice atestate conform prevederilor legale în vigoare, precum și experți care pot fi angajați, după caz.

(3) Constituirea grupului prevăzut la alin. (1) este obligația titularului. Grupul de lucru are caracter nepermanent, fiind constituit special pentru planul sau programul respectiv, pe baza nominalizărilor făcute de autoritățile pe care le reprezintă. Nominalizările se fac la solicitarea titularului.

(4) Grupul de lucru se reunește pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor art. 16—19.

(5) Punctele de vedere exprimate în ședințele grupului de lucru se consemnează în procese-verbale semnate de membrii grupului. Un exemplar al proceselor-verbale rămâne la autoritatea competentă de protecție a mediului.

Art. 15. — (1) Titularul planului sau programului prezintă grupului de lucru obiectivele specifice ale planului sau programului.

(2) Persoanele atestate, împreună cu experții angajați, după caz, analizează problemele semnificative de mediu, inclusiv starea mediului și evoluția acestuia în absența implementării planului sau programului, și determină obiectivele de mediu relevante în raport de obiectivele specifice ale planului sau programului.

(3) Rezultatele activității prevăzute la alin. (2) sunt prezentate grupului de lucru.

Art. 16. — (1) Titularul planului sau programului proiectează alternative posibile, luând în considerare obiectivele și aria geografică a planului sau programului, precum și informațiile prevăzute la art. 15 alin. (2). Alternativele posibile se aduc la cunoștință grupului de lucru.

(2) Grupul de lucru evaluează modul în care alternativele propuse îndeplinesc obiectivele de mediu relevante pentru plan sau program.

Art. 17. — Pe baza recomandărilor grupului de lucru, titularul planului sau programului elaborează detaliat alternativele care îndeplinesc obiectivele de mediu relevante pentru plan sau program.

Art. 18. — (1) Persoanele atestate, împreună cu experții angajați, după caz, analizează efectele semnificative asupra mediului a alternativelor propuse de titularul planului sau programului, folosind criteriile prevăzute în anexa nr. 1, și stabilesc măsurile de prevenire, reducere, compensare și monitorizare a efectelor semnificative ale impactului asupra mediului pentru fiecare alternativă a planului sau programului, făcând recomandări în acest sens.

(2) Măsurile și recomandările prevăzute la alin. (1) se aduc la cunoștință grupului de lucru.

Art. 19. — (1) Titularul planului sau programului, luând în considerare informațiile prevăzute la art. 18, stabilește și prezintă grupului de lucru următoarele:

- a) alternativa finală a planului sau programului;
- b) măsurile de prevenire, reducere și compensare a efectelor semnificative asupra mediului;
- c) programul de monitorizare a efectelor semnificative asupra mediului ale implementării planului sau programului.

(2) Alternativa finală reprezintă proiectul de plan sau de program.

(3) Persoanele atestate, împreună cu experții angajați, după caz, analizează măsurile propuse de titularul planului sau programului, precum și programul de monitorizare și întocmesc raportul de mediu.

(4) Conținutul-cadru al raportului de mediu este cel prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 20. — (1) Raportul de mediu identifică, descrie și evaluează potențialele efecte semnificative asupra mediului ale implementării planului sau programului, precum și alternativele rezonabile ale acestuia, luând în considerare obiectivele și aria geografică ale planului sau programului.

(2) La pregătirea raportului de mediu se iau în considerare informațiile obținute prin aplicarea prevederilor art. 14—19, precum și informațiile relevante cu privire la efectele de mediu ale planurilor sau programelor de care se dispune și care sunt obținute la alte niveluri de decizie sau prin alte acte normative.

(3) Informațiile furnizate în raportul de mediu trebuie să fie corelate cu gradul de cunoaștere și cu metodele de evaluare, conținutul, nivelul de detaliu al planului sau programului și cu stadiul acestuia în procesul de luare a deciziei.

(4) Pentru planurile și programele dezvoltate la nivel local sau regional, care urmează să fie integrate în planuri ori programe regionale sau naționale care au fost deja supuse evaluării de mediu, raportul de mediu trebuie să țină cont de rezultatul acestei evaluări, de stadiul planului ori programului în procesul decizional, precum și măsura în care anumite probleme sunt mai bine evaluate la alte niveluri de decizie, pentru a evita duplicarea evaluării.

Art. 21. — (1) Titularul planului sau programului anunță în mass-media, inclusiv prin afișare pe propria pagină de Internet, disponibilizarea proiectului de plan sau de program, finalizarea raportului de mediu, locul și orarul

consultării acestora și faptul că publicul poate face comentarii și propuneri scrise, conform art. 30 alin. (2).

(2) Publicul interesat își poate exprima opinia asupra proiectului de plan sau de program propus și asupra raportului de mediu și transmite aceste opinii titularului planului sau programului și autorității de mediu competente.

(3) Pe baza observațiilor justificate, primite din partea publicului, titularul planului sau programului aduce modificări proiectului de plan sau de program și/sau raportului de mediu elaborat pentru acesta.

SECȚIUNEA a 3-a

Etapa de analiză a calității raportului și de luare a deciziei

Art. 22. — (1) Titularul planului sau programului are obligația ca în termen de 5 zile calendaristice de la finalizarea raportului de mediu conform art. 21 alin. (3) să transmită proiectul de plan sau de program și raportul de mediu elaborat pentru acesta autorității competente pentru protecția mediului, autorității competente pentru sănătate și autorităților interesate de efectele implementării planului sau programului, identificate conform art. 10 alin. (3).

(2) În cazul în care implementarea planului sau programului poate avea efecte semnificative transfrontieră, titularul, prin intermediul autorității publice centrale care promovează planul sau programul, este obligat să transmită proiectul de plan sau de program și raportul de mediu elaborat pentru acesta, în limba engleză, autorităților centrale de mediu din statele posibil afectate, în termen de maximum 20 de zile calendaristice de la finalizarea raportului de mediu, conform art. 21 alin. (3).

(3) Autoritatea competentă pentru sănătate și celelalte autorități interesate de efectele implementării planului sau programului, prevăzute la alin. (1), au obligația ca în termen de 45 de zile calendaristice de la data primirii proiectului de plan sau de program și a raportului de mediu să elaboreze și să transmită în scris autorității competente pentru protecția mediului un punct de vedere detaliat și motivat privind proiectul de plan sau de program propus și raportul de mediu.

Art. 23. — (1) Titularul planului sau programului are obligația ca la 45 de zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la art. 22 alin. (1) să organizeze dezbaterea publică a proiectului de plan sau program propus și a raportului de mediu, conform art. 31.

(2) În cazul în care implementarea planului sau programului propus poate avea efecte semnificative transfrontieră, titularul planului sau programului are obligația ca la 60 de zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la art. 22 alin. (3) să organizeze dezbaterea publică a proiectului de plan sau de program propus, inclusiv a raportului de mediu, conform art. 31.

Art. 24. — (1) Pentru analizarea calității raportului de mediu, în vederea asigurării conformării cu prevederile prezentei hotărâri, autoritatea competentă pentru protecția mediului ia în considerare punctele de vedere primite de la celelalte autorități, conform art. 22 alin. (3), și poate angaja consultantă.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor menționate la alin. (1) autoritatea competentă pentru protecția mediului analizează și rezultatele consultărilor cu publicul realizate până la această dată, includerea acestora în raportul de mediu, precum și rezultatele consultărilor prevăzute la art. 34, după caz.

(3) Analiza calității raportului de mediu, efectuată de autoritatea competentă pentru protecția mediului, are în vedere următoarele elemente:

a) respectarea conținutului-cadru prevăzut în anexa nr. 2;

b) prezentarea dificultăților tehnice, procedurale și de altă natură care au fost întâmpinate și explicitarea oricăror ipoteze și incertitudini;

c) prezentarea alternativelor studiate, a motivelor care au stat la alegerea uneia dintre ele, a modului în care considerațiile de mediu au fost integrate în proiectul de plan sau de program, precum și procesul definitivării proiectului ca urmare a informațiilor rezultate pe parcursul evaluării de mediu;

d) justificarea detaliată a motivelor care au stat la baza eliminării din analiză a anumitor aspecte;

e) luarea în considerare a aspectelor semnalate în timpul procesului de consultare cu alte autorități și cu publicul;

f) prezentarea informațiilor grafice — hărți, scheme, schițe, diagrame;

g) existența unui program adecvat de monitorizare a efectelor asupra mediului.

(4) În cazul în care raportul de mediu este incomplet sau de o calitate insuficientă pentru a asigura conformarea cu prevederile prezentei hotărâri, autoritatea competentă pentru protecția mediului dispune în scris refacerea acestuia.

Art. 25. — (1) Autoritățile competente pentru protecția mediului iau decizia de emitere a avizului de mediu în termen de 15 zile calendaristice de la data dezbaterii publice.

(2) În cazul în care calendarul stabilit pentru consultările transfrontieră depășește termenul prevăzut la alin. (1), decizia de emitere a avizului de mediu se ia în 15 zile calendaristice de la data încheierii consultărilor.

(3) Autoritățile competente pentru protecția mediului aduc la cunoștință titularului, în scris, decizia de emitere a avizului de mediu, care se face publică prin afișare pe pagina proprie de Internet, în termen de 3 zile calendaristice de la luarea ei.

(4) Decizia de emitere se concretizează în avizul de mediu prevăzut în anexa nr. 3 și care cuprinde:

a) motivele care stau la baza emiterii lui, în conformitate cu art. 24;

b) măsurile decise în ceea ce privește monitorizarea efectelor asupra mediului, în conformitate cu art. 27, inclusiv măsuri suplimentare de monitorizare, după caz;

c) măsurile de reducere sau de compensare a efectelor semnificative asupra mediului și a efectelor semnificative transfrontieră, după caz.

(5) Proiectul de plan sau de program, în forma avizată de autoritatea competentă pentru protecția mediului, se pune la dispoziție publicului, la cerere, la sediul autorității competente pentru protecția mediului.

(6) În cazul în care raportul de mediu sau comentariile publicului evidențiază un potențial efect negativ semnificativ, autoritatea competentă pentru protecția mediului dispune motivat, în scris, refacerea proiectului de plan sau de program, în vederea prevenirii, reducerii și compensării efectelor negative semnificative asupra mediului.

Art. 26. — Titularul planului sau programului are obligația de a supune procedurii de adoptare planul sau programul, precum și orice modificare a acestuia, după caz, numai în forma avizată de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

Art. 27. — (1) Monitorizarea implementării planului sau programului, în baza programului propus de titular, are în vedere identificarea încă de la început a efectelor semnificative ale acesteia asupra mediului, precum și

efectele adverse neprevăzute, în scopul de a putea întreprinde acțiunile de remediere corespunzătoare.

(2) Programul de monitorizare a efectelor asupra mediului însoțește documentația înaintată autorității competente pentru protecția mediului, în vederea obținerii avizului de mediu, și face parte integrantă din acesta.

(3) Îndeplinirea programului de monitorizare a efectelor asupra mediului este responsabilitatea titularului planului sau programului. Titularul planului sau programului este obligat să depună anual, până la sfârșitul primului trimestru al anului ulterior realizării monitorizării, rezultatele programului de monitorizare la autoritatea competentă pentru protecția mediului care a eliberat avizul de mediu.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului analizează rezultatele programului de monitorizare primite de la titular și informează publicul prin afișare pe pagina proprie de Internet.

(5) Monitorizarea prevăzută la alin. (1) se poate realiza, după caz, și pe seama datelor, programelor și instalațiilor de monitorizare existente, în scopul eliminării duplicării acestora.

SECȚIUNEA a 4-a

Informarea și participarea publicului la procedura de evaluare de mediu

Art. 28. — (1) Autoritățile competente pentru protecția mediului asigură informarea și participarea publicului la procedura de evaluare de mediu prin următoarele acțiuni:

a) identificarea publicului, inclusiv a publicului afectat ori posibil a fi afectat sau care are un interes în procesul decizional reglementat de prevederile prezentei hotărâri, inclusiv a organizațiilor neguvernamentale relevante, cum ar fi cele care promovează protecția mediului și alte organizații interesate;

b) stabilirea locului unde pot fi consultate informațiile disponibile;

c) stabilirea modalității de informare a publicului prin: afișaj pe o anumită zonă teritorială, anunțuri publice în presa locală, anunțuri în media electronică, organizarea unor expoziții cu planuri, schițe, tabele, grafice și altele asemenea;

d) determinarea modalității de consultare a publicului prin: informări scrise, dezbateri publice, mijloace electronice și altele asemenea;

e) fixarea unor intervale de timp corespunzătoare care să permită publicului să participe efectiv și din timp la etapele procedurii;

f) informarea asupra posibilității ca planul sau programul să fie supus unei proceduri de evaluare de mediu în context transfrontieră.

(2) Costurile informării, prin anunțuri în mass-media, și ale participării publicului la procesul de evaluare de mediu în cadrul procedurii de emitere a avizului de mediu pentru planuri sau programe sunt suportate de titularul planului sau programului.

(3) Titularul planului sau programului este obligat să facă dovada tuturor anunțurilor făcute în mass-media, prevăzute de prezenta procedură.

(4) Autoritățile competente pentru protecția mediului pun la dispoziție publicului, la cerere, documente nerelevante pentru planul sau programul considerat, altele decât cele furnizate de titularul planului sau programului, după caz.

Art. 29. — (1) Responsabilitatea implicării publicului în etapa de încadrare revine atât titularului sau programului, cât și autorității competente pentru protecția mediului, conform prevederilor art. 9—12.

(2) În etapa de încadrare titularul planului sau programului publică în mass-media de două ori, la interval de 3 zile calendaristice, și anunță pe propria pagină de Internet elaborarea primei versiuni a planului sau programului, natura acestuia, declanșarea etapei de încadrare, locul și orarul consultării primei versiuni a planului sau programului și posibilitatea de a trimite în scris comentarii și sugestii la sediul autorității competente pentru protecția mediului, în termen de 15 zile calendaristice de la data ultimului anunț.

(3) În etapa de încadrare autoritatea competentă pentru protecția mediului anunță pe propria pagină de Internet decizia privind această etapă și posibilitatea publicului de a face propuneri de reconsiderare a acesteia în scris, în termen de 10 zile calendaristice de la data anunțului, la sediul autorității competente pentru protecția mediului. Decizia finală se aduce la cunoștință publicului prin afișarea acesteia pe pagina de Internet a autorității pentru protecția mediului competente.

(4) Decizia inițială și cea finală se vor aduce la cunoștință publicului în termen de 3 zile calendaristice de la luarea lor, prin publicarea de către titularul planului sau programului în mass-media.

Art. 30. — (1) Responsabilitatea implicării publicului în etapa de definitivare a proiectului de plan sau de program și de realizare a raportului de mediu revine titularului planului sau programului, conform prevederilor art. 21.

(2) Titularul planului sau programului publică în mass-media de două ori, la interval de 3 zile calendaristice, și anunță pe propria pagină de Internet disponibilizarea proiectului de plan sau de program, finalizarea raportului de mediu, locul și orarul consultării acestora și faptul că publicul poate trimite comentarii și propuneri scrise la sediul titularului și al autorității competente pentru protecția mediului, în termen de 45 de zile calendaristice de la data publicării ultimului anunț.

Art. 31. — (1) Titularul planului sau programului are obligația de a anunța în mass-media de două ori, la interval de 3 zile calendaristice, și pe propria pagină de Internet organizarea unei ședințe de dezbatere publică a proiectului de plan sau de program propus, inclusiv a raportului de mediu, cu cel puțin 45 de zile calendaristice înainte de data realizării acestei dezbateri, respectiv 60 de zile calendaristice, în cazul în care implementarea planului sau programului poate avea efecte semnificative transfrontieră.

(2) Anunțul public conține:

- a) locul, data și ora dezbaterii publice;
- b) autoritățile participante;
- c) faptul că dezbaterea este deschisă și publicului și autorităților statelor posibil a fi afectate, în cazul în care implementarea planului sau programului poate avea efecte semnificative transfrontieră.

(3) Titularul planului sau programului are obligația de a invita la dezbaterea publică autoritățile competente pentru protecția mediului, cele din domeniul sănătății, precum și cele implicate în etapa de încadrare.

(4) Titularul planului sau programului, prin intermediul autorității publice centrale care promovează planul sau programul, are obligația de a invita la dezbaterea publică, cu 70 de zile calendaristice înainte de data realizării acesteia, autoritățile competente pentru protecția mediului și cele din domeniul sănătății din statele posibil a fi afectate, precum și publicul acestor state care este afectat sau este posibil să fie afectat ori care are un interes în procesul decizional reglementat de prezenta hotărâre, conform art. 34.

(5) Autoritatea competentă pentru protecția mediului are responsabilitatea conducerii dezbaterii publice, consemnarea propunerilor justificate venite din partea publicului și a autorităților prevăzute la alin. (3) și (4) și întocmirea procesului-verbal al dezbaterii.

Art. 32. — Titularul planului sau programului are obligația de a anunța în mass-media decizia de emitere a avizului de mediu, în termen de 5 zile calendaristice de la data afișării acesteia pe Internet de către autoritatea competentă pentru protecția mediului.

Art. 33. — (1) Titularul planului sau programului are obligația de a informa autoritățile consultate pe durata procedurii, publicul și statele potențial afectate și de a pune la dispoziție acestora următoarele:

a) planul sau programul adoptat;

b) o declarație privind modul în care considerațiile privind mediul au fost integrate în plan sau în program, modul în care raportul de mediu a fost pregătit conform art. 19 și 20, modul în care opiniile exprimate de public și de alte autorități și, dacă este cazul, rezultatele consultărilor transfrontieră prevăzute la art. 34 au fost luate în considerare în luarea deciziei de emitere a avizului de mediu conform art. 25, motivele pentru alegerea alternativei de plan sau program avizate, în comparație cu alte alternative prezentate;

c) măsurile decise privind monitorizarea efectelor asupra mediului.

(2) Titularul planului sau programului anunță în mass-media și pe propria pagină de Internet locul și programul consultării documentelor prevăzute la alin. (1).

(3) Autoritatea publică centrală care promovează planul sau programul pune la dispoziție autorității centrale de mediu din statele potențial afectate, în cadrul relațiilor bilaterale, documentele prevăzute la alin. (1).

SECȚIUNEA a 5-a

Evaluarea de mediu pentru planuri sau programe cu potențial efect semnificativ asupra mediului în context transfrontieră

Art. 34. — (1) Atunci când un plan sau un program este posibil să aibă un efect semnificativ asupra mediului altui stat ori când un alt stat posibil să fie afectat semnificativ solicită informații asupra planului sau programului, autoritatea publică centrală care promovează planul ori programul transmite autorității centrale de mediu din acel stat, în cadrul relațiilor bilaterale, înainte de adoptarea planului sau programului ori de trimiterea acestuia în procedura legislativă, o copie a proiectului de plan sau program și a raportului de mediu, inclusiv a programului de monitorizare a efectelor asupra mediului.

(2) Dacă statul care a primit documentele prevăzute la alin. (1) comunică intenția de a intra în consultări înainte de adoptarea planului sau programului ori de trimiterea acestuia în procedura legislativă, autoritatea publică centrală care promovează planul sau programul, în cadrul relațiilor bilaterale, va face aranjamentele pentru consultări cu privire la posibilele efecte de mediu transfrontieră ale implementării planului sau programului și cu privire la măsurile avute în vedere pentru a reduce ori a compensa aceste efecte. Aceste aranjamente trebuie să asigure următoarele:

a) informarea autorităților implicate în procedura de evaluare de mediu din statul potențial a fi afectat în mod semnificativ și, prin intermediul acestora, a publicului interesat din acel stat;

b) participarea autorității publice centrale pentru protecția mediului din statul de origine a proiectului de plan sau de program propus;

c) un cadru de timp stabilit de comun acord de părțile interesate pentru durata consultărilor.

(3) Autoritatea publică centrală care promovează planul sau programul informează asupra deciziei de emitere a avizului de mediu orice stat care a fost consultat conform prevederilor prezentului articol.

(4) Ministerul Afacerilor Externe sprijină autoritatea publică centrală care promovează planul sau programul conform prevederilor alin. (1)–(3) și face demersurile necesare pentru aplicarea acestor prevederi, inclusiv în cazul planurilor sau programelor cu posibile efecte semnificative pe teritoriul României, inițiate în alte state.

CAPITOLUL IV

Sancțiuni

Art. 35. — (1) Constituie contravenții încălcarea următoarelor prevederi:

a) obligația titularului planului sau programului privind constituirea grupului de lucru, prevăzută la art. 14 alin. (3);

b) obligația titularului planului sau programului de a supune procedurii de adoptare numai planul sau programul avizat, prevăzută la art. 26;

c) obligația titularului de plan sau de program de a respecta măsurile stabilite prin avizul de mediu, prevăzut la art. 25 alin. (4);

d) obligațiile titularului de plan sau de program privind informarea și consultarea publicului, prevăzute la art. 9 alin. (1), art. 12 alin. (1) și (3), art. 21 alin. (1), art. 23, art. 29 alin. (2), art. 30 alin. (2), art. 31 și 32;

e) obligațiile autorității competente pentru protecția mediului privind informarea publicului, prevăzute la art. 12 alin. (1) și (3), art. 25 și art. 27 alin. (4).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, cele prevăzute la lit. a), d) și e);

b) cu amendă de la 400.000.000 lei la 500.000.000 lei, cele prevăzute la lit. b) și c).

Art. 36. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 35 se fac de către personalul împuternicit din cadrul autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute la art. 35 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 37. — În cazul în care titularul planului sau programului nu pune la dispoziție autorității competente pentru protecția mediului toate informațiile necesare emiterii avizului de mediu în termen de maximum un an de la data solicitării acestora, documentația depusă se clasează. Emiteria avizului de mediu se face cu reluarea întregii proceduri.

Art. 38. — Pentru planurile sau programele aflate în competența de reglementare a autorității publice centrale pentru protecția mediului și a agențiilor regionale de protecție a mediului, acestea pot delega Agenția Națională pentru Protecția Mediului, respectiv agențiile de protecție a mediului județene, după caz, să preia responsabilitatea

parcurgerii unor etape din prezenta procedură. Emiterea avizului de mediu nu constituie obiectul delegării de competență.

Art. 39. — (1) Efectuarea evaluării de mediu pentru planuri și programe nu exclude aplicarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, prevăzută pentru proiecte, conform legislației în vigoare.

(2) Pentru planurile și programele cofinanțate de Comunitatea Europeană, evaluarea de mediu stabilită prin prezenta hotărâre va fi efectuată în conformitate cu prevederile specifice din legislația națională ce transpune legislația comunitară relevantă, precum și cu prevederile specifice din legislația comunitară relevantă.

(3) Prezenta procedură se aplică și pentru planurile și programele pentru care obligația de efectuare a evaluării de mediu derivă simultan din prezenta hotărâre, din alte acte normative de transpunere a legislației comunitare, precum și din alte reglementări comunitare.

Art. 40. — (1) De la data aderării României la Uniunea Europeană, autoritatea centrală pentru protecția mediului și Comisia Europeană fac schimb de informații privind experiența câștigată în aplicarea prezentei hotărâri.

(2) De la data aderării României la Uniunea Europeană, autoritatea centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene orice măsură luată privind calitatea rapoartelor de mediu.

Art. 41. — Anexele nr. 1–4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 42. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 120 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 39 alin. (2) ultima teză și ale art. 39 alin. (3) ultima teză, care intră în vigoare la data aderării.

(2) Planurile transmise autorității competente pentru protecția mediului în vederea obținerii acordului de mediu și supuse evaluării impactului asupra mediului înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri se supun procedurii aflate în vigoare la momentul transmiterii către autoritatea competentă pentru protecția mediului.

(3) Planurile și programele elaborate înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri și care sunt transmise spre avizare autorității competente pentru protecția mediului până la 31 martie 2006 se supun procedurii aflate în vigoare în momentul elaborării.

(4) Planurile și programele a căror primă versiune se realizează înaintea datei intrării în vigoare a prezentei hotărâri și care sunt adoptate sau înaintate procedurii legislative după 21 iulie 2006 se supun prevederilor prezentei hotărâri, cu excepția cazului în care autoritatea competentă pentru protecția mediului decide, prin examinare caz cu caz, că procedura de evaluare de mediu pentru planuri și programe nu este fezabilă. Această decizie se aduce la cunoștință publicului.

Art. 43. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 125/1996 pentru aprobarea Procedurii de reglementare a activităților economice și sociale cu impact asupra mediului înconjurător, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 11 aprilie 1996, cu modificările ulterioare;

b) Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului și al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 214/RT/16/NN/1999 pentru aprobarea procedurilor de promovare a documentațiilor și de emitere a acordului de mediu la planurile de urbanism și de

amenajare a teritoriului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 30 aprilie 1999;

c) orice alte dispoziții contrare.

Art. 44. — Prezenta hotărâre transpune în legislația națională prevederile Directivei Parlamentului European și a

Consiliului 2001/42/EC din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (J.O.C.E. nr. L 197 din 21 iulie 2001).

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Florin Stadiu,
secretar de stat

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Miron Tudor Mitrea

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 8 iulie 2004.
Nr. 1.076.

ANEXA Nr. 1

CRITERII

pentru determinarea efectelor semnificative potențiale asupra mediului

1. Caracteristicile planurilor și programelor cu privire, în special, la:

a) gradul în care planul sau programul creează un cadru pentru proiecte și alte activități viitoare fie în ceea ce privește amplasamentul, natura, mărimea și condițiile de funcționare, fie în privința alocării resurselor;

b) gradul în care planul sau programul influențează alte planuri și programe, inclusiv pe cele în care se integrează sau care derivă din ele;

c) relevanța planului sau programului în/pentru integrarea considerațiilor de mediu, mai ales din perspectiva promovării dezvoltării durabile;

d) problemele de mediu relevante pentru plan sau program;

e) relevanța planului sau programului pentru implementarea legislației naționale și comunitare de mediu (de exemplu, planurile și programele legate de gospodărirea deșeurilor sau de gospodărirea apelor).

2. Caracteristicile efectelor și ale zonei posibil a fi afectate cu privire, în special, la:

a) probabilitatea, durata, frecvența și reversibilitatea efectelor;

b) natura cumulativă a efectelor;

c) natura transfrontieră a efectelor;

d) riscul pentru sănătatea umană sau pentru mediu (de exemplu, datorită accidentelor);

e) mărimea și spațialitatea efectelor (zona geografică și mărimea populației potențial afectate);

f) valoarea și vulnerabilitatea arealului posibil a fi afectat, date de:

(i) caracteristicile naturale speciale sau patrimoniul cultural;

(ii) depășirea standardelor sau a valorilor limită de calitate a mediului;

(iii) folosirea terenului în mod intensiv;

g) efectele asupra zonelor sau peisajelor care au un statut de protejare recunoscut pe plan național, comunitar sau internațional.

ANEXA Nr. 2

CONȚINUTUL CADRU AL RAPORTULUI DE MEDIU

Informațiile care trebuie furnizate, conform art. 19 alin. (4), sunt următoarele:

1. expunerea conținutului și a obiectivelor principale ale planului sau programului, precum și a relației cu alte planuri și programe relevante;

2. aspectele relevante ale stării actuale a mediului și ale evoluției sale probabile în situația neimplementării planului sau programului propus;

3. caracteristicile de mediu ale zonei posibil a fi afectată semnificativ;

4. orice problemă de mediu existentă, care este relevantă pentru plan sau program, inclusiv, în particular,

cele legate de orice zonă care prezintă o importanță specială pentru mediu, cum ar fi ariile de protecție specială avifaunistică sau ariile speciale de conservare reglementate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 462/2001;

5. obiectivele de protecție a mediului, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional, care sunt relevante pentru plan sau program și modul în care s-a ținut cont de aceste obiective și de orice alte considerații de mediu în timpul pregătirii planului sau programului;

6. potențialele efecte¹⁾ semnificative asupra mediului, inclusiv asupra aspectelor ca: biodiversitatea, populația, sănătatea umană, fauna, flora, solul, apa, aerul, factorii climatici, valorile materiale, patrimoniul cultural, inclusiv cel arhitectonic și arheologic, peisajul și asupra relațiilor dintre acești factori;

7. posibilele efecte semnificative asupra mediului, inclusiv asupra sănătății, în context transfrontiera;

8. măsurile propuse pentru a preveni, reduce și compensa cât de complet posibil orice efect advers asupra mediului al implementării planului sau programului;

9. expunerea motivelor care au condus la selectarea variantelor alese și o descriere a modului în care s-a efectuat evaluarea, inclusiv orice dificultăți (cum sunt deficiențele tehnice sau lipsa de know-how) întâmpinate în prelucrarea informațiilor cerute;

10. descrierea măsurilor avute în vedere pentru monitorizarea efectelor semnificative ale implementării planului sau programului, în concordanță cu art. 27;

11. un rezumat fără caracter tehnic al informației furnizate conform prevederilor prezentei anexe.

¹⁾ Aceste efecte trebuie să includă efectele secundare, cumulative, sinergice, pe termen scurt, mediu și lung, permanente și temporare, pozitive și negative.

ANEXA Nr. 3

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

Se aprobă.
Secretar de stat,

.....
(pentru minister)

Agenția Regională de Protecție a Mediului

.....

AVIZ DE MEDIU

Nr. din

Ca urmare a notificării adresate de, cu sediul în, regiunea/județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul, str. nr., înregistrată la nr. din, în urma analizării documentelor transmise și a verificării, în urma parcurgerii integrale a etapelor procedurale, în baza Hotărârii Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și a Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se emite:

AVIZ

pentru,
promovat de,
în scopul adoptării/aprobării,
cu următoarele condiții:

.....
(se înscriu măsurile de reducere sau de compensare a efectelor semnificative asupra mediului, propuse în programul de monitorizare de către titular, inclusiv măsurile suplimentare de monitorizare, după caz, precum și măsurile de reducere sau de compensare a efectelor semnificative transfrontieră, după caz)

Emiterea avizului de mediu s-a făcut avându-se în vedere

.....
(se înscriu următoarele: modul în care considerațiile de mediu au fost integrate în plan sau în program, cum s-au soluționat problemele de mediu în raportul de mediu, cum s-au luat în considerare opiniile exprimate de public și de alte autorități, precum și, dacă este cazul, rezultatele consultărilor transfrontieră, motivarea alegerii uneia dintre alternativele de plan/program prezentate)

Prezentul aviz este valabil de la data emiterii, pe toată perioada de valabilitate a planului/programului, dacă nu intervin modificări ale acestuia.

Nerespectarea condițiilor prezentului aviz constituie contravenție și se pedepsește conform prevederilor legale în vigoare.

Director,

.....

Șef reglementări,

.....

Întocmit,

.....

TARIFELE
percepute pentru parcurgerea procedurii de evaluare

Nr. crt.	Etapele	Tariful – lei –
1.	Încadrare	1.500.000
2.	Analiza calității raportului de mediu	
	• pentru plan local	2.000.000
	• pentru plan județean	3.000.000
	• pentru plan regional	4.000.000
	• pentru plan național	5.000.000

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE*)

privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit FURNICA ȘOMCUTA MARE

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit FURNICA ȘOMCUTA MARE, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0348 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit FURNICA ȘOMCUTA MARE, cu sediul în Somcuta Mare, Str. Republicii, Nr. 18/J, județul Maramures, număr de ordine în Registrul comerțului J24/720/1993, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Baimareana Baia Mare, Breaza Suciu de Sus, Furnica Somcuta Mare, Somes Codreana Ulmeni, Tiblesul Targu Lapus, Unirea Seini, Viitorul Copalnic Manastur, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit FURNICA ȘOMCUTA MARE a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Baimareana Baia Mare, Breaza Suciu de Sus, Furnica Somcuta Mare, Somes Codreana Ulmeni, Tiblesul Targu Lapus, Unirea Seini, Viitorul Copalnic Manastur.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit FURNICA ȘOMCUTA MARE este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Baimareana Baia Mare. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.
Nr. 269.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
ȚIBLEȘUL TÂRGU LĂPUȘ

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit TIBLEȘUL TÂRGU LAPUS, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t Ă r Ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0349 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit TIBLEȘUL TÂRGU LAPUS, cu sediul în Tîrgu Lapus, Str. P-ta Eroilor, Nr. 11, județul Maramures, număr de ordine în Registrul comerțului J24/710/1994, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Baimareana Baia Mare, Breaza Suciului de Sus, Furnica Somcuta Mare, Somes Codreana Ulmeni, Tiblesul Targu Lapus, Unirea Seini, Viitorul Copalnic Manastur, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit TIBLEȘUL TÂRGU LAPUS a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Baimareana Baia Mare, Breaza Suciului de Sus, Furnica Somcuta Mare, Somes Codreana Ulmeni, Tiblesul Targu Lapus, Unirea Seini, Viitorul Copalnic Manastur.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit TIBLEȘUL TÂRGU LAPUS este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Baimareana Baia Mare. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 mai 2004.
Nr. 270.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

R E P U B L I C Ă R I

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 128/1998*) pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Bunurile legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, care se valorifică în condițiile prezentei ordonanțe, sunt:

a) bunurile mobile și titlurile de valoare confiscate, devenite proprietate privată a statului în temeiul legii, al hotărârilor judecătorești sau al deciziilor organelor împuternicite să dispună confiscarea;

b) bunurile care provin din succesiuni vacante sau donații, cu excepția celor afectate de clauze derogatorii;

c) bunurile mobile și imobile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 314/2001 pentru reglementarea situației unor societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare;

d) bunurile imobile fără stăpâni sau părăsite, declarate ca atare potrivit legii, ai căror proprietari sunt neidentificați;

e) bunurile mobile abandonate ai căror proprietari sunt neidentificați, predate pe bază de proces-verbal organelor de poliție, sau bunurile mobile descoperite de organele poliției de frontieră în zonele de competență, care nu au fost reclamate de proprietari timp de un an de la data predării și a căror valorificare nu este reglementată prin alte acte normative specifice. În aceeași categorie intră și bunurile prevăzute la lit. d), precum și cele prevăzute în cadrul tezei întâi din prezenta literă, ai căror proprietari sunt cunoscuți, însă există indicii temeinice, determinate de natura bunurilor sau a împrejurărilor în care au fost găsite, din care rezultă intenția neechivocă a proprietarului de a renunța la dreptul de proprietate asupra acestora;

f) sumele consemnate în orice scop de către persoane fizice sau juridice, la dispoziția organelor judiciare, pentru care s-a dispus restituirea și nu s-a cerut ridicarea lor de către cei care le-au depus ori de către cei care erau îndreptățiți să le ridice în termenul de prescripție prevăzut de legislația în vigoare.

(2) Organele care au dispus consemnarea sumelor prevăzute la alin. (1) lit. f) sunt obligate să le declare la direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a

municipiului București în termen de 30 de zile de la împlinirea termenului legal de prescripție.

(3) Dacă bunurile prevăzute la alin. (1) lit. e) sunt reclamate înainte de expirarea termenului de un an de la data predării, ele se restituie proprietarilor sau moștenitorilor acestora de către organul de poliție competent. În orice alte cazuri, bunurile sau contravaloarea acestora se restituie în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

(4) Bunurile menționate la alin. (1) lit. e), ai căror proprietari au fost identificați și care au renunțat printr-o declarație autentică la exercitarea dreptului de proprietate asupra acestora, se vor valorifica înainte de expirarea termenului de un an, conform prevederilor prezentei ordonanțe.

(5) Pot fi valorificate înainte de expirarea termenului de un an și bunurile prevăzute la alin. (1) lit. e) care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (3).

(6) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) bunurile care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(7) Bunurile prevăzute la alin. (6) vor fi distruse pe cheltuiala deținătorului sau, după caz, a persoanelor fizice ori juridice de la care au fost confiscate. Distrugerea în cauză se va efectua în prezența și cu confirmarea prin semnătură a unei comisii de preluare și distrugere formate din reprezentanți ai deținătorului, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ai Ministerului Finanțelor Publice, ai Ministerului Administrației și Internelor și ai Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor.

Art. 2. — (1) Bunurile confiscate care constituie corp delict sau mijloace de probă în procedura judiciară trec în proprietatea privată a statului în temeiul unei ordonanțe emise de procuror sau al unei hotărâri judecătorești rămase definitive, prin care se dispune valorificarea acestora.

(2) În cazul bunurilor ridicate cu ocazia constatării și sancționării contravențiilor pe bază de proces-verbal, titlul de proprietate îl constituie însuși procesul-verbal de contravenție, în cazul în care acesta nu a fost contestat în termenul legal sau dacă a fost contestat, contestația a fost respinsă printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

*) Republicată în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 82/2003 privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 24 noiembrie 2003, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 128/1998 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998 și a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 1 iunie 1999 și a mai fost modificată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 19 noiembrie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 94/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 1 iunie 1999;

— Ordonanța Guvernului nr. 37/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 318/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 10 iunie 2002;

— Ordonanța Guvernului nr. 113/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 1 septembrie 2000, respinsă prin Legea nr. 321/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 10 iunie 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 29 decembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 329/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 11 iunie 2002;

— Ordonanța Guvernului nr. 24/2003 pentru perfecționarea cadrului legislativ privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 26 septembrie 2003.

CAPITOLUL II

Declararea și preluarea bunurilor trecute în proprietatea privată a statului

Art. 3. — (1) Declararea bunurilor trecute în proprietatea privată a statului, precum și predarea acestora se fac la direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, în termen de 10 zile de la data primirii de către deținător a documentului care constituie titlu de proprietate a statului asupra acestora.

(2) Bunurile confiscate, devenite proprietatea privată a statului, se declară și se predau organelor de valorificare, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a actului de confiscare.

(3) În situația în care actul de confiscare este atacat în termenul prevăzut de lege, bunurile confiscate trec în proprietatea privată a statului începând cu data la care hotărârea judecătorească rămâne definitivă.

Art. 4. — (1) Deținătorii bunurilor care au trecut în proprietatea privată a statului, persoane fizice sau juridice, după caz, au obligația să inventarieze bunurile respective, luând în același timp și măsurile de păstrare și de conservare corespunzătoare, până la predarea lor efectivă spre valorificare direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) următoarele categorii de bunuri:

a) medicamente, materiale consumabile de utilitate medicală, materiale de natura obiectelor de inventar medicale, aparatură medicală, substanțe toxice, materiale radioactive, bunuri culturale din patrimoniu, obiecte, veșminte și cărți de cult, timbre filatelice, hârtii de valoare, materiale lemnoase, documente istorice, materiale de arhivă, care se pun de îndată la dispoziția organelor de specialitate ale statului care au competența de a gestiona astfel de bunuri, conform prevederilor legale;

b) mijloacele de plată în valută neconvertibilă care se depun la Banca Națională a României, mijloacele de plată în valută liber convertibilă care se depun la băncile comerciale selectate de organele de valorificare, în condițiile legii, și mijloacele de plată în lei care se depun la unitățile trezoreriei, în contul bugetului de stat;

c) armele de foc, munițiile, materiile explozive și diferite bunuri cu specific militar, care se predau imediat, cu titlu gratuit, inspectoratelor județene de poliție sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București ori, după caz, Ministerului Apărării Naționale.

(3) Bunurile menționate la alin. (2) se vor evalua, utiliza, valorifica, distruge sau se vor casa de către organele specializate care le-au preluat, dispunând de acestea conform atribuțiilor legale ce le revin.

(4) Sumele obținute ca urmare a valorificării bunurilor prevăzute la alin. (2) vor fi virate la bugetul de stat, după deducerea cheltuielilor efectuate conform prevederilor legale în vigoare și a cotei de 1%, care se virează Ministerului Administrației și Internelor pentru recompensarea polițiștilor, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, aferentă bunurilor confiscate ca urmare a acțiunilor desfășurate de polițiști. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele rezultate din valorificarea bunurilor ce intră sub incidența Legii nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult, care rămân la dispoziția cultelor religioase.

(5) Prin *deținător de bunuri* se înțelege persoana fizică sau juridică care are în posesie temporară bunuri de natura celor prevăzute la art. 1.

CAPITOLUL III

Evaluarea și valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului

Art. 5. — (1) Bunurile prevăzute la art. 1, care au trecut în proprietatea privată a statului, se valorifică de către Ministerul Finanțelor Publice prin organele sale teritoriale — direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București —, denumite în continuare *organe de valorificare*.

(2) Valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) se poate face și de către administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, denumite în continuare *organe de valorificare*.

(3) Sunt considerate organe de valorificare și structurile de specialitate care au atribuții în acest sens, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului, care nu se găsesc pe teritoriul României. Valorificarea acestor bunuri se va face conform metodologiei aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului afacerilor externe.

Art. 6. — (1) Bunurile menționate la art. 1 vor fi predate de către deținători organelor de valorificare, care sunt obligate să le preia pe bază de proces-verbal de predare-preluare în termen de 10 zile de la data primirii de către deținător a documentului care constituie titlu de proprietate al statului asupra acestora.

(2) După preluarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului o comisie de evaluare va proceda la evaluarea acestora în maximum 21 de zile de la preluare.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) bunurile de consum alimentar cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animalele și păsările vii, care se predau imediat persoanelor juridice specializate sau persoanelor fizice autorizate pentru comercializarea acestor bunuri către populație. Valorificarea acestor bunuri se face numai după obținerea avizului de calitate, potrivit legii, în situația în care pe ambalaj nu este inscripționat termenul de valabilitate, la prețuri cu ridicata practicate în zonă, fără efectuarea procedurilor de evaluare. În acest caz, procesele-verbale de predare-primire se predau în termen de 48 de ore organelor de valorificare.

(4) Prin exceptare de la prevederile art. 3 alin. (2), la solicitarea deținătorului, același termen și aceeași procedură de valorificare prevăzute la alin. (3) se aplică și bunurilor al căror termen de garanție expiră înainte de data rămânerii definitive a hotărârii ce se va pronunța în litigiu, al cărui obiect îl constituie legalitatea procesului-verbal de confiscare.

(5) În cazul în care prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă se dispune restituirea bunurilor prevăzute la alin. (3) și (4), sumele obținute din valorificarea acestora se achită persoanei de la care au fost preluate bunurile respective, la nivelul actualizat al prețurilor, de la bugetul de stat sau de la bugetul local, după caz.

(6) Instituțiile abilitate prin lege să ateste calitatea bunurilor confiscate în vederea comercializării sunt obligate să emită certificatul constatator, în termen de maximum 15 zile de la data solicitării acestuia de către organul de valorificare.

(7) Pentru bunurile prevăzute la alin. (3) avizul constatator se va emite de îndată, astfel încât în momentul vânzării acestea să îndeplinească condițiile de comercializare.

Art. 7. — (1) Bunurile legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și preluate de organele de valorificare, care în perioada valorificării au devenit necomercializabile, precum și cele care nu au putut fi valorificate vor fi distruse sub supravegherea unei comisii de distrugere.

(2) Comisia de distrugere se constituie în baza deciziei directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv în baza deciziei șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, și este formată din reprezentanți ai următoarelor instituții:

a) direcția generală a finanțelor publice județeană sau a municipiului București, respectiv administrația finanțelor publice de sector, 2 membri;

b) inspectoratul județean de poliție sau Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, 2 membri;

c) agenția de protecție a mediului județeană, un membru.

(3) Comisia de distrugere stabilește locul unde urmează a fi distruse bunurile, putându-se apela și la serviciile unor unități specializate în acest gen de activitate.

Art. 8. — Cheltuielile de deplasare și de cazare vor fi plătite membrilor comisiei de distrugere de către instituția publică care i-a desemnat.

Art. 9. — (1) Valorificarea bunurilor trecute în proprietatea privată a statului se face de organele de valorificare, prin bursele de mărfuri, direct de la locul de depozitare sau la locul la care acestea se află, prin magazine proprii, licitație publică sau în regim de consignație, după caz. Vânzarea directă de la locul de depozitare sau de la locul de deținere se poate face pentru bunurile care necesită condiții deosebite de păstrare și pază sau care necesită un spațiu mare de depozitare, ce nu pot fi asigurate în momentul intrării în proprietatea privată a statului. În acest caz vânzarea se face în sistem angro, cu plata integrală sau în rate.

(2) Produsele de natura celor supuse marcării potrivit legii, nemarcate sau cu marcaje false, devenite proprietatea privată a statului prin confiscare, vor purta marcaje speciale, conform reglementărilor legale în materie.

Art. 10. — (1) În vederea creșterii eficienței activității de valorificare a bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, autoritățile administrației publice locale vor asigura cu prioritate, în limitele disponibilităților existente sau create ulterior, la solicitarea scrisă a direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, spațiile necesare depozitării și valorificării.

(2) În cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București vor funcționa servicii sau birouri specializate pentru desfășurarea activității de valorificare.

(3) Pentru asigurarea activității de valorificare, personalul Ministerului Finanțelor Publice va fi suplimentat, după caz, cu numărul necesar care va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11. — (1) În vederea valorificării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului se va face evaluarea de către o comisie de evaluare, stabilită prin decizia directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv prin decizia șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, care va avea următoarea componență:

a) directorul executiv adjunct al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv șeful adjunct al administrației — șeful comisiei;

b) un reprezentant din cadrul serviciului, biroului sau al compartimentului pentru valorificare bunuri;

c) un reprezentant desemnat de inspectoratul de concurență județean sau al municipiului București;

d) un reprezentant din partea oficiului județean pentru protecția consumatorilor sau al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor al Municipiului București;

e) reprezentantul instituției publice care deține bunurile respective.

(2) Membrii comisiei de evaluare, precum și membrii comisiilor prevăzute la art. 1 alin. (7) și la art. 7 alin. (2) vor primi o indemnizație fixă lunară, stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se acoperă din veniturile încasate din valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

Art. 12. — (1) În cazul bunurilor care nu s-au putut valorifica în decurs de 30 de zile de la data punerii în vânzare, comisia de evaluare poate proceda la reevaluarea bunurilor. În intervalul de 150 de zile de la data primei reevaluări se pot face mai multe reevaluări succesive, în sensul majorării sau micșorării prețului bunurilor, în funcție de decizia comisiei de evaluare. Dacă bunurile respective nu sunt vândute în termen de 150 de zile de la data primei reevaluări, se poate proceda la atribuirea gratuită, valorificarea prin unitățile de colectare și valorificare a deșeurilor, dezmembrarea bunurilor și valorificarea sau distrugerea componentelor rezultate sau la distrugerea bunurilor, după caz. În același interval de timp directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv șeful administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, va putea decide schimbarea metodei de valorificare, în condițiile competențelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Conducătorul organului de valorificare poate decide ca valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului să se facă și prin intermediul altor organe de valorificare, numai cu acordul prealabil al acestora.

(3) Bunurile al căror termen de valabilitate expiră în cele 180 de zile fără a fi valorificate vor fi distruse sub supravegherea comisiei de distrugere.

CAPITOLUL IV

Atribuirea, cu titlu gratuit, a unor categorii de bunuri intrate în proprietatea privată a statului

Art. 13. — (1) Ministerul Finanțelor Publice poate transmite sau, după caz, propune Guvernului transmiterea cu titlu gratuit a unor bunuri intrate în proprietatea privată a statului unor persoane fizice sau juridice, astfel:

a) Secretariatului General al Guvernului — autovehicule, ambulanțe sanitare cu dotări aferente, ambarcațiuni și motoare atașabile acestora, care vor fi repartizate în administrarea ministerelor, autorităților publice centrale și locale, în limita normativelor de dotare a acestora, cu respectarea procedurilor de declarare și de evaluare, precum și unităților de cult;

b) creșelor, grădinițelor, centrelor de plasament și centrelor de primire a copilului, căminelor de bătrâni, cantinelor pentru săraci, azilurilor, spitalelor, școlilor, bibliotecilor, instituțiilor de cult, persoanelor cu handicap, Societății Naționale de Cruce Roșie din România, precum și persoanelor fizice care au avut de suferit de pe urma

dezastrelor, la propunerea direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, a administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București;

c) persoanelor fizice sau juridice care pot face dovada că au calitatea de destinatar al materialelor cu caracter documentar, informațional, educativ, științific și altele asemenea, la solicitarea acestora;

d) ministerelor, autorităților publice centrale și locale — echipamente de comunicație, tehnică de calcul și birotică, rechizite, bunuri de folosință îndelungată, inventar gospodăresc, materiale de întreținere și reparații, cu respectarea procedurilor de declarare și evaluare;

e) persoanelor juridice care nu îndeplinesc condiția de utilizatori unici, dar au calitatea de destinatari inițiali, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului și care nu pot fi valorificate în condițiile art. 9 și 12;

f) Ministerului Afacerilor Externe — bunuri mobile și imobile aflate în străinătate, prin hotărâre a Guvernului;

g) persoanelor juridice care administrează case memoriale, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Repartizarea bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) se va face de către o comisie interministerială care va funcționa pe lângă Secretariatul General al Guvernului, constituită prin decizie a primului-ministru, formată din reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Justiției, Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(3) Ministerul Finanțelor Publice poate atribui, cu titlu gratuit, persoanelor juridice bunuri intrate în proprietatea privată a statului, care au fost achiziționate din import, în baza unui contract de credit garantat de stat, prin hotărâre a Guvernului.

(4) Ministerul Finanțelor Publice poate propune atribuirea cu titlu gratuit, prin hotărâre a Guvernului, și altor beneficiari a unor bunuri intrate în proprietatea privată a statului.

Art. 14. — Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, bunuri intrate în proprietatea privată a statului, care nu pot fi valorificate în condițiile prezentei ordonanțe, pot fi atribuite, cu titlu gratuit, persoanelor fizice și juridice care au calitatea de destinatar.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 15. — (1) Veniturile încasate din valorificarea bunurilor prevăzute la art. 1 se varsă la bugetul de stat, după deducerea cheltuielilor efectuate în vederea valorificării acestora, precum și a cotei de 1%, care se virează Ministerului Administrației și Internelor pentru recompensarea polițiștilor, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, aferentă bunurilor confiscate ca urmare a acțiunilor desfășurate de polițiști.

(2) Bunurile confiscate de către organele autorității administrației publice locale se predau direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, iar sumele încasate din valorificarea acestora se fac venit la bugetul local, după deducerea cheltuielilor cu valorificarea efectuate conform legislației în vigoare și a unui comision de 10% din veniturile încasate.

(3) În situația în care nivelul veniturilor încasate din valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a

statului nu asigură acoperirea cheltuielilor necesare în vederea valorificării acestora, diferența va fi acoperită de la bugetul de stat sau din veniturile datorate bugetului local.

(4) În categoria cheltuielilor efectuate în vederea valorificării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, în condițiile prezentei ordonanțe, se cuprind cheltuielile efectuate de la preluarea acestora și până la valorificare, atribuirea cu titlu gratuit sau distrugere.

Art. 16. — (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta ordonanță atrage după sine răspunderea disciplinară, contravențională, materială sau, după caz, penală, potrivit legii.

(2) Contravențiile și sancțiunile aplicabile se stabilesc prin hotărâre a Guvernului în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 17. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României vor elabora norme de aplicare a acesteia, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 18. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

— Decretul nr. 111/1951 privind reglementarea situației bunurilor de orice fel supuse confiscării, confiscate, fără moștenitori sau fără stăpân, precum și a unor bunuri care nu mai folosesc instituțiilor bugetare, publicat în Buletinul Oficial nr. 81 din 27 iulie 1951;

— Hotărârea Guvernului nr. 662/1991 privind modul de valorificare a bunurilor care au devenit proprietate de stat potrivit legii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 17 decembrie 1997, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II—IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2001 privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 329/2002, care nu au fost cuprinse în forma republicată a Ordonanței Guvernului nr. 128/1998:

„Art. II. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență bunurile confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aflate în cadrul direcțiilor vamale interjudețene, se vor transfera către direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, cu excepția bunurilor care se găsesc în diferite stadii de valorificare.

(2) La aceeași dată personalul cu atribuții de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, din cadrul direcțiilor regionale vamale interjudețene, se transferă în interesul serviciului la direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz.

(3) Spațiile de depozitare și de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se transferă din administrarea direcțiilor regionale vamale interjudețene în administrarea direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz.

Art. III. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

— art. 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

— art. II, III și IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 11 mai 2000.

Art. IV. — Cantitățile de produse din tutun, confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, pe care organele care au procedat la confiscare le-au

predat în custodie agenților economici producători interni de țigarete, în vederea distrugerii, și existente în stoc, se vor distruge în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Distrugerea se va efectua în prezența unei comisii de distrugere din care vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice. Cheltuielile aferente distrugerii vor fi suportate de fiecare agent economic, care va proceda la distrugerea bunurilor confiscate.“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”